

1895-05-08

SENDER

Nanny Bech

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Afventer transskription.

Archive:

Mappe 49 nr. 28

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

8-5-95

Alvor det er mærkeligt, at vide Eder
hvør saa Mennesker, sammen deover,
og hvor det var mærkeligt at få Pæd
for Dig Toakim, for Vlevang, Telt deefar
og Telt omis både Gudsatter, for D.T. Men
vid Dr hvad Toakim, jeg tror Dr er rent
Tømmeløst, jeg har jo ikke snakket en
Sunde om deres Mad, Tederen blev jo
til Dig om "den jydde Sal", og det eneste jeg
vid jeg har talt om dem deover er at jeg
sagde - "at man maatte være Plottentoter
om man ikke holdt af Linder og Agg.
Ma." Derfor svarede Dr - "at naar Plottentoter,
var I just ikke, saa Dr havde da ingen Regt."
Og det vider sig da ogsaa, havde gudst gde.

deligt, at Børgertilfæld - bekendes ikke at tænke
da over den Røstendel hos I fjerde sammen,
frænden den hele Tid - af sinne helligt - i det
at 1000 Augustinus skives, - og jeg tænker
at agere dagene og ligesom en lykkelig ved alle de
kommentar. - Jeg sad jo med mig ind til her
det vil jeg ikke nægte, men jeg synes at jeg er
blevet her uendelig gammel, og tænker her
jagers til at vilde stille sig min til kærkommen
da det endelig teater mig, - men vilde det
være en kommission at vinde og til Givits
men det bekendes jo heller ikke, jeg er glad ved
at se at mig af her Rosenfeldt alt imellem, og
glad ved, om der, om agere i det hele og
imellem begge. At være, og at se her. Min her
menad her færdigst været lidt dærlig, men
her det da bader mig, og Mandag Morgen dærlig
vi end til standligt, for at vi to gamle fortæller
denne lidt kammer, det er en god tid, for alt som de
nære på blivne der mere færdigst og kærkommen
i samfund mellem os - men det skulde være
Gode Vilje, at vi skulde blive i fortæller om over
90. - jeg vilde ønske sig - men vil jo lidt bide
mig stille, for Gode Vilje. Hverken de det ind-
tænke sig, her de sig selv. Jeg var ikke på
den indstilling da jeg ikke var med ind til at se ad
den Gang, men Maltig er blevet ved at tale over
Tænk fortæller, og vilde ikke lade mig have sig
inden jeg kom på, der sig. - Den fortæller
jag det fortæller sig selv eller Eftersom det, og her
da en til min egen Røst end der sig selv her
her - det er for sig selv, da her ikke kommer ind,
jeg - bader, da er det ikke muligt, jeg er kommet
her lang en tid - her sig sig - her - her - her
6. - det er da her at to minuter, det er bare
det vilde sig, der sig selv vilde - "hvidt"
Tænk her sig selv fortæller af sin tid. Her
med lang indtælle Røst, - og ind. -
Men jeg stod og sig selv mig, det her sig selv
ved her af mig, og da her sig selv sig
at minne sig glad med til. - I skulde her der
bakter os - sig her - ja det er der sig selv
i samfund mellem os - men det skulde være

skjellige Meninger om - nogen kan slet ikke
lide det - andre - kan forstaaet helst, jeg har
slet forstaaet ridde og gæede over det - jeg kjendes
de dele, for jeg har en kiist med det store skal de
vide." Han var aabenbart tilfreds med mig, for
da jeg gik, gav han mig klandan, og vildde ikke med
Tage Tudegangspenge, begyndte trostirmed at vise
mig noget mere, men som min Høiheits dog
forbød mig, at fordybe mig i. End I give seles
et Taverdag fra mig, - naar han Bus "Kommer"
(det kaldte Pleamen det det som lille Dæm) for det
er ikke sagt jeg skiver til ham, - men kan pro-
viske gave skal være ham vis. - Agæte jeg
var fra Thorvaldhus der forleden dag, for at
hente min Bægre, forinden at se til dem, det
var meget hyggeligt, de var i klæver, der Tader smuk-
ke med Blomsterne, der Moder stoppede Boene ston-
per, Bodil Marie gik og var var - og Jonatthan og
han Tugeborg gik og var lykkelige. Bægre var
jeg dog lade Gæstneer, kende, den var mig for loes.
Tævet mine Kjæse Bægre, allesammen, Gad
i Vold, - Malt og jeg kille Eder meget Kjærligt.
Din hustru